

ΜΗΤΗΡ ΘΕΟΥ

Η ΚΥΡΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

1891 Σάββατον 26 Ἰανουαρίου ἐχειροτονήθη Ἱεροδιάκονος 12 Φεβρουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους Ἱερεὺς ὑπὸ τοῦ ἀσιμνήστου Μητροπολίτου Γερμανοῦ Καλιγᾶ, διὰ τὸν ἐνταῦθα Ἱεὺς Ἰωάννην Ναὸν Ὁσίου Μελετίου. Αἰωνία ἡ μνήμη.

1896 ἔλαβον τὸ ὄφικιον Ἱερομνήμονος.

1900 18 Ἀπριλίου ἐπροχειρίσθη Πνευματικὸς.

Ἐχομέατις 8 ἔτη ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου πλατεῖα Ὀμοιοίας καὶ τὴν 17 Δεκεμβρίου 1906 ἐπανήλθον εἰς τὸν Ναὸν Ὁσίου Μελετίου ἔνθα διαμένω.

Ὁ ἐλάχιστος ἐν Ἱερῶσι

Γεώργιος Α. Βουτέρης

Ἱερομνήμων καὶ Πνευματικὸς ἐφημέριος Ὁσίου Μελετίου

1911

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

21 Σεπτεμβρίου.

Ὁμοῦ καὶ τὰ Ἀντίφωνα ἐκ τοῦ Μ. Ὁρολογίου, τὰ Μεγαλυνάρια ἐκ τοῦ Πνευματικοῦ Κήπου, ἀντὶ τοῦ Κοινωνικοῦ, τὰ Μακαριστάρια ἐξ ἰδιαίτης φυλλάδας, ὁ Πολυέλεος ἀπὸ τῆν ἐκλογὴν τῶν Παλαιαίων, οὐμιλία διὰ τοῦ ἀμελοῦντας Ἰερεῖς τὴν Ἀκολουθίαν των, ἀπὸ τοῦς Ἀδάμαντας τοῦ Παραδείσου, περὶ νηστείας τοῦ Σαρανταήμερου, πότε γίνεται κατάλυσις ἑχθρῶς, περὶ τοῦ μυστηρίου τοῦ Γάμου, περὶ τοῦ ὑψηλοῦ ἀξιώματος τῆς Ἱερωσύνης.

Καὶ Παρακλητικὸς Κανὼν, καὶ οἱ ΚΔ' οἴκοι τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ ἑρρανοσθέντων ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Δοχειαρίου Ἁγίου Ὄρους ὅτε ἐπεσκέφθην τὸ 1904 τὴν μονὴν ταύτην, εὐρισκομένων τῶν ἀνωτέρω εἰς τὴν Βιβλιοθήκην μου.

Ὁ ἐλάχιστος ἐν Ἱερουσι

Γεώργιος Α. Βουτέρης *ἡ ἀπερὶ τῶν Ταξιαρχῶν*

Ἱερὸς καὶ Προσκυνητὴς

Ἐφημέριος τοῦ ἐνταῦθα Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου

Ἀθῆναι 20 Φεβρουαρίου 1911

*Ἐκ τῆς
βιβλ. 24*

Τὸν κατὰ τὸν ἑαυτοῦ, φαίνεται ὅτι καὶ

ἐκ τῆς 16 ἡμέρας, ἡμερῶν ἀποβάλλει

ὁ κατὰ τὸν ἑαυτοῦ, φαίνεται ὅτι καὶ

21 Νοεμβρίου

Τὰ Εἰσόδια τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας-

Ἡ εἰς τὸν νομικὸν ναὸν Εἰσοδος τῆς Κυρίας Θεοτόκου ἔγεινεν ἀφορμὴ εἰς τοὺς ὀρθοδόξους θαυμαστῆς καὶ ὡραιότητας ἑορτῆς, ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη Εἰσοδος ἔγεινε μὲ παράδοξον τρόπον καὶ εἶνε ἐν προοίμιον τοῦ μεγίστου καὶ φρικτοῦ Μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θείου Λόγου.

Ἐλαθε δὲ τὴν ἀφορμὴν ἡ ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην: Ἡ παναοίδιμος Ἄννα, ἡ Μήτηρ τῆς Θεοτόκου, στείρα οὖσα, παρεκάλει τὸν Θεόν, τὸν Δεσπότην τῆς φύσεως, μετὰ τοῦ συζύγου της Ἰωακείμ νὰ χαρίσῃ εἰς αὐτοὺς τέκνον καὶ ὅταν γεννηθῆ νὰ τὸ ἀφιέρωσιν εἰς τὸν Θεόν. Ἐγεννήθη λοιπὸν εἰς αὐτοὺς Κόρη, ἡ πρόξενος τῆς γενομένης σωτηρίας τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἡ καταλλαγὴ καὶ ἡ φιλιώσις τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, ἡ αἰτία τῆς ἀναπλάσεως τοῦ πεσόντος Ἀδάμ, ἡ Ὑπεραγία καὶ Δέσποινα Θεοτόκος Μαρία. Ὅθεν ὅταν ἔγεινε τριῶν χρόνων κατὰ τὴν ἡλικίαν, τὴν ἔλαθον οἱ γονεῖς της καὶ κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν τὴν ἐπέσπεραν εἰς τὸν ναὸν καὶ πληροῦντες τὰς ὑποσχέσεις των ἀφιέρωσαν τὴν θυγατέρα των εἰς τὸν Θεὸν ὅπου τὴν ἐχάρησεν εἰς αὐτοὺς.

Συνοδεύοντες λοιπὸν αὐτὴν τὴν ὡραιότατην Κόρην των μὲ παρθένας ἄλλας λαμπαδηφορούσας, τὴν παρέδωσαν εἰς τὸν τότε ἀρχιερέα Ζαχαρίαν, ὅστις παραλαβὼν αὐτὴν, εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ ναοῦ, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὅπου κανεὶς ἄλλος δὲν ἔμβαινε, παρὰ μόνον ὁ ἀρχιερεὺς ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐνθα ἐφυλάσσετο ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης. Τοῦτο δὲ ἔκαμιν ὁ Ζαχαρίας κατὰ νεῦσιν καὶ βούλησιν Θεοῦ, ὅπου ἔμελλε μετ' ὀλίγον νὰ γεννηθῆ ἐξ αὐτῆς εἰς σωτηρίαν τοῦ Κόσμου. Ἐκεῖ λοιπὸν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, διέμεινεν ἡ Θεοτόκος δώδεκα χρόνους, ξενοπρεπῶς τροφομένη μὲ οὐράνιον τροφήν, τὴν ὅποιαν τῆς ἔφερον οἱ διακονῶν αὐτὴν ἀρχάγγελος Γαβριήλ, ἀξιουμένη τῆς θείας ἐμφανείας, ἕως ὅτου ἐπλησίασεν ὁ καιρὸς τοῦ Θεοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Διότι τότε ἡ Θεοτόκος ἐξεληθούσα ἀπὸ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων παρεδόθη εἰς τὸν Μνήστορα Ἰωσήφ, ἵνα ὑπάρχῃ ἐκεῖνος φύλαξ καὶ μάρτυς τῆς παρθενίας της.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου Πανήγυριν θεομητορικὴν ἄγει σήμερον ἡ Ὀρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία εἰς τιμὴν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου εἰσεληθούσης εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Σήμερον εἰσέρχεται ἡ Οὐράνιος Νύμφη τοῦ ποιητοῦ τῆς κτίσεως εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ἵνα γείνη Μήτηρ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ.

Σήμερον εἰσέρχεται εἰς τὸν Θεοχώρητον Ναὸν τοῦ Κυρίου καὶ ὑποδέχεται αὐτὴν ὁ Ἱερεὺς Ζαχαρίας πατὴρ τοῦ Θεοῦ Προδρόμου.

Σήμερον ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει τὴν Κεχαριτωμένην Δέσποιναν, ἣτις εἰσέρχεται μετὰ μεγάλης δόξης εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, τῶν Ἀποστόλων ἡ δόξα, τῶν Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα καὶ τῶν ἀνθρώπων ἡ ἐτοίμη προστάτις καὶ βοηθός.

Σήμερον οἱ γονεῖς τῆς Θεοτόκου προσφέρουσι δῶρον εἰς τὸν Θεόν, τὴν μονογενῆ αὐτῶν θυγατέρα, καὶ ἄμωμον Νύμφην τοῦ ποιητοῦ καὶ Πανάμωμον Δέσποιναν.

Σήμερον εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ ἡ μήτηρ τοῦ φωτός, ὡς εἰς νυμφικὸν θάλαμον, μετὰ μεγάλης τιμῆς καὶ ὕμνης, ψάλλοντες οἱ Οὐράνιοι Ἀγγελοὶ διάφορα μελωδικὰ ἄσματα δοξολογοῦντες τὴν προστάτιδα αὐτῶν.

Εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ, ἵνα δεχθῆ ἐν τῇ κοιλίᾳ της τὸν ἀχώρητον Κύριον, προορισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ἵνα γείνη Μήτηρ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ Υἱοῦ.

Λαμπαδηφόροι Παρθένοι φέρουν σήμερον τὴν Κυρίαν τῶν Ἀγγέλων εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων κρατοῦντες εἰς τὰς χεῖράς των ἀνημμένας λαμπάδας, ὡς μητέρα τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας καὶ τῆς εὐσπλαγχίας τῶν ἀνθρώπων.

Εἰσεληθούσα ἐν τῷ Ναῷ ἡ Θεοτόκος ἔπεσον κατὰ γῆς αἱ πλάκες τοῦ νόμου καὶ τὴν προσεκύνησαν, ὡς νὰ εἶχον ἀνθρώπινον σεβασμόν.

Υπηρέητο παρά του Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ κομίζων εἰς αὐτὴν ἐπὶ 12 συνεχῆ ἔτη οὐράνιον τροφήν μέχρις οὗτου ἐγέννησε τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ἀγούσης δηλ. τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας ὅτε ἐξήλθεν ἀπὸ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τὸ ἡγιασμένον κειμήλιον ἐκ στερωτικῶν ὀδύων τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης τῶν γονέων τῆς Πανυμήτου Θεοτόκου.

Ἡ σήμερον ἑορτὴ καλεῖται τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, διότι κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν οἱ γονεῖς τῆς Θεοτόκου (Ἰωακείμ καὶ Ἄννα) προσέφερον δῶρον εἰς τὸν Θεόν τὴν μονογενῆ αὐτῶν θυγατέρα τὴν Θεοτόκον Παρθένον εἰς ἡλικίαν 3 ἐτῶν εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τηρήσαντες τὸν ὄρκον καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ἧκου ἔδωσαν εἰς τὸν Θεόν, ὅπως τοὺς δώσῃ τέκνον καὶ θέλουσι τὸ ἀφιερῶσιν εἰς τὸν Ὑψιστον ὕπερ καὶ ἐγένετο.

Βλέπομεν ἀδελφοὶ μεγαλεῖον εἰς τὴν παροῦσαν ἑορτὴν, δοξολογίαν μεγάλην τῶν Ἀγγέλων ἐγκωμιάζοντες τὴν Παρθένον Κόρην, ψάλλοντα διαφόρους ὕμνους τὰ κοράσια τῆς πόλεως Ἱερουσαλήμ, βαστώντας λαμπάδας ἀνημμένας εἰς τὰς χεῖράς των δοξολογοῦν τὴν Παρθένον, προσφερόμενα ἀπὸ τοῦ οἴκου τῆς Θεοτόκου εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Δέξου μέγιστε Ἱεράρχα προφήτα καὶ πρεσβύτετε Ζαχαρία τὴν θυγατέρα μας, λέγουν οἱ γονεῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου, ἢ τοῦ κόσμου χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις.

Εὐχαριστήριους ἀναπέμποντες εὐχὰς τῷ Κυρίῳ οἱ γονεῖς τῆς Θεοτόκου, παρέδωσαν τῷ ἱερεὶ Ζαχαρίᾳ καὶ ἀνεχώρησαν εἰς τὸν οἶκόν των, ἡρμονικοῖς χεῖλεσι λέγοντες εἰς τὸν συγγενῆ καὶ λειτουργὸν τοῦ Κυρίου, προφήτην Ζαχαρίαν.

Χαίρετε εὐλογημένοι γονεῖς τῆς Παρθένου ἧκου ἔθελάσατε τοιαύτην θυγατέρα, ἵνα γείνη μήτηρ τοῦ Κυρίου καὶ ἀπάσης τῆς ἀνθρωπότητος.

Οἱ Προφῆται, οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Ἱεράρχαι καὶ ὅλοι οἱ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας σὲ ἐγκωμιάζουν, καὶ ὅλος ὁ

χορὸς τῶν Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, καὶ σύμπας ὁ χορὸς τῶν Θεολόγων Πατέρων.

Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλίνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ Πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης σου.

Τὴν ἑορτὴν ταύτην μὲ ποῖα ἐγκώμια νὰ ἐπαινέσω καὶ ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος καὶ ἁμαρτωλὸς, ἧκου δυστάζω νὰ ὑψώσω τοὺς ὀφθαλμούς μου νὰ ἴδω τὸ οὐράνιον πρόσωπον τῆς Θεοτόκου, ἐλεγχόμενος ὑπὸ τῆς συνειδήσεως διὰ τὰς πολλὰς μου ἁμαρτίας.

Εἶσαι ἀληθῆς μήτηρ Παναγία μου. Ποῖος δέχεται κλέπτας, ληστὰς, βλασφήμους καὶ ἁμαρτάνοντας καὶ τοὺς συγχωρεῖ; οὐδεὶς μόνον ἐσὺ ἡ ἀληθῆς Μήτηρ μᾶς δέχουσαι τοὺς ρυπαροὺς, τοὺς αἰσχροὺς, τοὺς ὑβριστάς, ἧχι μόνον μᾶς συγχωρεῖς μετανοοῦντας ἀλλὰ καὶ γονυκλιτῶς παρακαλεῖς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν νὰ μᾶς συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας.

Εἴμεθα ἀχάριστοι, καὶ δικαίως πρέπει νὰ τιμωρηθῶμεν διότι σήμερον σὲ παρακαλοῦμεν, καὶ αὔριον σὲ ὑβρίζομεν, εἰς τὴν ἀνάγκην μᾶς σὲ καλοῦμεν, καὶ εἰς τὴν εὐτυχίαν μᾶς δὲν σὲ γνωρίζομεν. Ποῖος ἐδοξάσθη εἰς τοσοῦτον ὕψος ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, ὡς ἡ Κυρία Θεοτόκος, νὰ γείνη Μήτηρ, νὰ θηλάσῃ τὸν Κύριον, ἔχουσα ἀνωτέραν χάριν ἧχι μόνον ἀπὸ Ἀγγέλους, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς Ἁγίους. Ἡ ὑψηλότερα τῶν Οὐρανῶν, ἡ καθαρωτέρα καὶ λαμπροτέρα τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, τοῦ οὐρανοῦ στερεώματος.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ἄς ἐπικαλεσθῶμεν καὶ ἡμεῖς γονυκλιτῶς τὸ Ἅγιον ὄνομα τῆς Θεοτόκου λέγοντες.

Παρθένε Παναγία Δέσποινα τοῦ κόσμου, δέξου τὴν ταπεινὴν μᾶς δέησιν, ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς εὐσπλαχνίας σου καταφεύγομεν, καὶ τὸ Ἅγιόν σου ὄνομα ἐπικαλούμεθα, ἀπήλλαξον τὰ τέκνα σου ἀπὸ τὰς πανουργίας τοῦ διαβόλου, γενοῦ μεσίτης ὡς Μήτηρ εἰς τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, ἵνα λυτρωθῶμεν ἐκείνης τῆς φοβερᾶς ὀργῆς τοῦ Κυρίου, ἵνα μὴ ἀκούσωμεν. Ὅτι οὐκ οἶδα ἡμᾶς, λέγοντες καὶ

ἡμεῖς. Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ καὶ μεθ' ἡμῶν ἢ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Γένοιτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Νοεμβρίου 1910.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΟΥΤΕΡΗΣ

Ἰερεὺς

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου ψαλλόμενα εἰς ὅποιαν ἡμέρα τύχη ἢ παροῦσα ἑορτή.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. Α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν Ὄρει Ἁγίῳ αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Β'. Δεδοξασμένη ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἢ πόλις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Γ'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρειν αὐτῆς γινώσκειται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Δ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ ἴδωμεν, ἐν πόλει Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου... Δόξα καὶ νῦν....

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. Α'. Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος.

Σῶσον ἡμᾶς Ὡς Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός ψάλλοντάς σοι Ἀλληλοῦῖα...

Στίχ. Β'. Ἀγισύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ Ἁγιάσματι αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Ὡς Θεοῦ...

Στίχ. Γ'. Αὕτη ἢ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Ὡς Θεοῦ...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος

ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστὸς ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὄν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. Α'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλοῦσιοι τοῦ λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος Δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἢ προκήρυξις ἐν Ναφ τοῦ Θεοῦ ἔρανως ἢ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν. Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ κτίστου ἢ ἐκπλήρωσις.

Στίχ. Β'. Πᾶσα ἡ δόξη τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως Σήμερον τῆς εὐδοκίας...

Στίχ. Γ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεὶ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς. Σήμερον τῆς εὐδοκίας.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Ὡς Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Ψάλλοντάς σοι Ἀλληλοῦῖα. Σήμερον τῆς εὐδοκίας.

Τὸ Κοντάκιον Ἦχος Δ'.

Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος ἢ πολυτίμητος παστάς καὶ Παρθένος τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ... σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἁγγελοὶ Θεοῦ. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος...

Εἰς τὸ Ἐξάιρέτως.

Ἁγγελοὶ τὴν Εἴσοδον τῆς Πανάγνου, ὄρωντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἢ Παρθένος εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, φανέτῳ μηδαμῶς χεῖρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν, τῇ Θεοτόκῳ ἀσυγγίτως φωνήν

τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω. Ὅντως ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις Παρθένε Ἄγνη.

Εἰς τὰ δίπτυχα τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια...

Δεῦτε εὐφημήσωμεν εὐσεβῶς, τὴν ἄμωμον Κόρην, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς, τὴν προσαγομένην ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι εἰς οἰκητήριον.

Συνδράμωμεν σήμερον οἱ πιστοὶ, ἅσμασι τιμῶντες, τὴν Θεόπαιδα Μαριάμ, τὴν προσφερομένην ἐν οἴκῳ τοῦ Κυρίου ὡσπερ ἡγιασμένον Θεοῦ κειμήλιον.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλουῖα.

Εἶδομεν τὸ φῶς· καὶ εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου. Καὶ ἀπόλυσις. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς· πρεσβείαις τῆς Παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Α'. Ἐρρανίσθη ἐκ τοῦ Πνευματικοῦ Κήπου.

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. (α)

Ἄντὶ τοῦ κοινωνικοῦ τὰ παρόντα μακαριστήρια.

Ἦχ. γ'. Αἱ γενεαὶ πάσαι.

Αἱ γενεαὶ πάσαι τῇ σῇ Εἰσόδῳ ὕμνον, προσφέρομεν, Παρθένε.

Αἱ γενεαὶ πάσαι τὴν Εἰσοδὸν σου, Κύρια ψδαῖς ἀνευφημοῦμεν.

Δῆμος φιλεόρτιον, ἀθροίσθητε ὕμνεῖσαι Εἰσοδὸν τῆς Παρθένου.

Χοροὶ τῶν Ὀρθοδόξων τὴν θείαν Εἰσοδὸν σου, Πανάμωμε ὕμνοῦσι.

Εἰς Ἁγία Ἁγίων εἰσήλθες μετὰ δόξης οἰκεῖν, Παρθενομήτηρ.

Ἰδοὺ νῦν πλήρης δόξης ὁ οἶκος καθοράται τοῦ Κτίστου καὶ Σωτήρος.

Λαμπαδηφόροι κόραι φέρουσι τὴν Παρθένον πρὸς τὸν Ναὸν ἐνδόξως.

(α) Μακαριστήριον Σύρου 1867.

Ἐν τῷ Ναῷ εἰσήλθες ὁ ἔμφυχος τοῦ Κτίστου ὄντως Ναὸς Παρθένου.

Ἐν τῷ Ναῷ κομίζει ἄγγελος Οὐρανόθεν τροφὴν τῇ Παναχράντῳ.

Ἄνθρωποι σὺν ἀγγέλοις τὴν Εἰσοδὸν ὕμνοῦσι συμφώνως, Θεοτόκε.

Ἐν τῷ Ναῷ προσήχθης, Σεμνή, ἐτοιμασθῆναι εἰς κατοικίαν Κτίστου.

Τάγμασιν ἀγγέλων σήμερον ἠὺλογήθης, Ὑπερευλογημένη.

Χερεὶ τῶν ἱερέων σήμερον ἠὺλογήθης, Ὑπερευλογημένη.

Ὑπὸ Παρθένων ἤχθη ἡ ἄσπιλος Παρθένος πρὸς τὸν Ναὸν τοῦ Κτίστου.

Ἡ οἰκουμένη ὅλη τὴν θείαν Εἰσοδὸν σου σὺν πέθῳ ἑορτάζει.

Τροφὴν ὑπὸ ἀγγέλου ἢ Πάναγνος λαμβάνει θέαμα ξένων ὄντων.

Χριστιανῶν τὰ πλήθη σήμερον ἑορτάζει, σεμνή τὴν Εἰσοδὸν σου.

Τὰ τῶν ἀγγέλων στίφη ὄρῶντα ἐξεπλάγη τὴν Εἰσοδὸν τῆς Κόρης.

Ὡ θαύματος μεγίστου, πῶς τὴν τροφὴν ἡ Κόρη δέχεται οὐρανόθεν.

Εἰς Ἁγία Ἁγίων εἰσήλθες τοῦ γενέσθαι σεμνή Ναὸς τοῦ Κτίστου.

Χαῖρε, σεμνή Παρθένε, ὄντως ἡγιασμένον σκήνωμα τοῦ Ὑψίστου.

Ἄγνη Παρθενομήτηρ, τοὺς εὐφημοῦντας ὕμνους τὴν Εἰσοδὸν σου φρούρει.

Τοὺς τὰ Εἰσόδια σου τελούντας, Θεοτόκε, ρῦσαι παντὸς κινδύνου.

Οἱ ὕμνηταὶ σου Κόρη, μὴ ἴδαιεν τὸ χάσμα τοῦ Ἄδου τοῦ παμφάγου.

Κινδύνων πολυτρόπων ρυθειήμεν λυταῖς σου, ταῖς πρὸς Θεὸν Παρθένε.

Ἐκ βλάβης καὶ κινδύνων Πανάχραντε Παρθένε, φύλαττε τοὺς σοὺς δούλους.

Τοὺς πίστει τε καὶ πόθῳ σὴν Εἴσοδον τιμώντας, φρούρει, Παρθένε, πάντας.

Δόξα.

Τρισήμε Θεέ μου λυταῖς τῆς Παναχράντου σῶσον τοὺς σοὺς ἰκέτας.

Καὶ νῦν.

Εἰς Ἁγία Ἁγίων οὐσα σεμνή μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν προσεύειν.

Ὁ Πολυέλαιος τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

Ψαλμὸς 134. Δοῦλοι Κύριον ἀλληλοῦια.

» 135. Ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ἀλληλοῦια.

Ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ ἀλληλοῦια.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. Ἀλληλοῦια.

Εὐρίξω ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς.

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, ἡ πόλις τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου. Ἀλληλοῦια.

Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρσιν αὐτῆς γινώσκειται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. Ἀλληλοῦια.

Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλοῦια.

Ἦγάσῃ τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. Ἀλληλοῦια.

Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. Ἀλληλοῦια.

Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. Ἀλληλοῦια.

Θυγατέρες Βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου.

Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου.

Ἐν ἱματισμῷ διαχύσῃ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀλληλοῦια.

Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τὸ πρόσωπόν σου λυτανεύουσιν οἱ πλοῦσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν. Ἐν κροσσοτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Ἀπενεχθήσονται τῇ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς. Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. Ἀλληλοῦια.

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιᾷσαι. Ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀλληλοῦια.

Ἐπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἀλληλοῦια.

Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοὶ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀλληλοῦια.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλοῦια.

Διήγησις τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου. — Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Δι' ἐκείνους ὅπου δὲν ἀναγινώσκουν τὴν ἀκολουθίαν τῶν, ἱερομένων καὶ κοσμικῶν.

Ἦτον ἓνας ὄσιος καὶ θαυματουργὸς πατὴρ ὀνόματι Εὐτρόπιος πολλὰ ἐνάρετος καὶ εὐλαβής. Ὅταν ἀπέθανε διέταξεν ὁ Πατριάρχης νὰ σκάφουν διὰ νὰ τὸν ἐνταφιάσουν· ἐκεῖ ὅπου ἔσκαπτον, εὗρέθη ἓνα κοιμητήριον κάτωθεν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐντὸς τοῦ κοιμητηρίου ἦσαν εἰκοσι ἱερεῖς ἄλυτοι. Μαθῶν τοῦτο ὁ Πατριάρχης μετέβη εἰς τὸν τάφον μετὰ τῶν ἀρχιερέων, ὡς δὲ εἶδον τοῦτο καὶ μὴ ἠξεύροντες τί ἄνθρωποι ἦσαν καὶ διατί ἀφορίσθησαν ἔλοι ἐκείνοι, προσέταξε νὰ κάμουν δέησιν καὶ ἀγρυπνίαν ὅλοι

οί Χριστιανοί τῶν Ἱεροσολύμων, ἵνα φανερωθῇ ἡ αἰτία τοῦ γεγονότος τούτου. Καὶ ὁ Θεὸς εἰσακούων τῆς δεήσεώς των, ἤνοιξεν εἰς ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἀφορισμένους τὸ στόμα καὶ εἶπεν: «Ὅλοι ἡμεῖς, καὶ οἱ εἴκοσι, εἴμεθα ἱερεῖς, καὶ τὰς φροντίδας τοῦ κόσμου προφασίζόμενοι, ἀμελοῦσαμεν τὴν ἀκολουθίαν μας, τούτου ἕνεκεν ἀφορίσθημεν ἀπὸ τὸν Θεόν». Τότε ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ Πατριάρχης: «Πόσους χρόνους ἀμελήσατε τὴν ἐκκλησιαστικὴν σας ἀκολουθίαν;»

Ὁ δὲ εἶπεν: «Ἐἴκοσι χρόνους». Τότε εἶπεν ὁ Πατριάρχης εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ λοιποὺς χριστιανοὺς νὰ παρακαλέσωσι τὸν Θεόν, νὰ γίνωσιν ἐγγυηταί, καὶ νὰ ἐργασθῶσι τὴν ἀπολυμένην ἀκολουθίαν αὐτῶν. Καὶ μὲ τὸν τοιοῦτον τρόπον ἐλύθησαν καὶ οἱ εἴκοσι ἐκεῖνοι ἱερεῖς. Αἱ δὲ ἀμεληθεῖσαι ἀκολουθίαι ἦσαν: Ἑσπερινός, ἀπόδειπνον, μεσονυκτικόν, ὄρθρος, πρώτη ὥρα, τρίτη ὥρα, ἕκτη ὥρα καὶ ἐννάτη ὥρα. Εἶνε Ἀποστολικά διαταγαὶ αὗται καὶ ὁ Δεσπότης μας Χριστὸς ἐπίσης παραγγέλλει ἀδιαλίπτως νὰ προσευχώμεθα, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ κάμουν ὄχι μόνον οἱ ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ κοσμικοί. Αὐτὸ εἶνε χρέος ἀπαραίτητον παντὸς ἀνθρώπου. Ὁφέλιμον εἶνε ἀδελφοί μου νὰ ἀναγινώσκωμεν τακτικὰ τὴν Παλαιὰν καὶ Νέαν Διαθήκην, νὰ τηροῦμεν τὴν νηστείαν τῆς Τετάρτης διὰ τὴν προδοσίαν καὶ τῆς Παρασκευῆς διὰ τὴν σταύρωσιν τοῦ Κυρίου, ὡς οἱ Ἀποστολικοὶ κανόνες κελεύουσι. Ἱερεὺς καθερέσθω, λαϊκὸς ἀφορεζέσθω, καὶ τὰς σχετικὰς γονυκλισίας, ἵνα εὔρουν αἱ ψυχαὶ ἡμῶν ἀνάπαυσιν, εἰς τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Διότι ἡ πνευματικὴ τροφή τῶν ἱερέων καὶ ἡ ἐλπίς τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς των εἶνε ἡ ἀκολουθία, ὅθεν δὲν πρέπει νὰ παραλείπεται ἵνα νὰ μὴ κολασθῶσι. Καὶ ὁ Δαυὶδ λέγει. Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤννεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου(α).

Κατὰ τὸ σαραντῆμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος τὴν 21 Νοεμβρίου, ὁποιαδήποτε ἡμέραν τύχη ἢ ἑορτὴ αὕτη τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, τῶν δὲ ἁγίων Αἰκατερίνης, Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ὁσίου Σάββα, ἁγ. Νικολάου, ἁγ.

(α) Ἐρανίσθημεν ἀπὸ τοὺς ἀδάμαντας τοῦ Παραδείσου.

Ἀννης, ἁγ. Σπυρίδονος, καὶ ἁγ. Διονυσίου, καταλύει ἰχθὺν ὅλας τὰς ἡμέρας, πλὴν τετάρτην καὶ παρασκευὴν. Ἐπίσης καὶ κατὰ σάββατον καὶ κυριακὴν γίνεται κατάλυσις ἕως τῆς 19 Δεκεμβρίου.

Ὁμιλία περὶ γάμου.

Μετὰ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ρένω καὶ ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, τὸ νέον ἀνδρόγυνον μὲ ρῶδα εὐχόμενος βίον ὄλιον: πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην καὶ καρποὺς ἀγαθοῦ, ἡ δὲ θεία χάρις νὰ εἶνε θεμέλιον ἐν ταῖς καρδίαις των. Νὰ ἴδωσι τέκνα τέκνων, καθὼς εὐχεται εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος, ὡς λέγει καὶ ὁ ἀπόστολος. Ὅτι ἐννοῦνται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν ὡς ἡ πνευματικὴ ἔνωσις τοῦ Χριστοῦ μετὰ τῆς Ἐκκλησίας. Καθότι διὰ τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τοῦ γάμου λύονται ἐκ τῶν σωματικῶν ἀμαρτημάτων, ὡς λέγει ὁ θεὸς Παῦλος. Ὅθεν ὁ γάμος μύρον ἐστὶ τῆς τοῦ βορβόρου δυσωδίας, ὡς ὁ θεὸς Χρισόστομος λέγει σωφροσύνην κοσμιότης καὶ σεμνότης ἐστὶν τὸ μυστήριον τοῦ γάμου. Ἐνωσις δύο ψυχῶν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς Μέγας Βασιλείος, Γάμος ἐστὶν πνευματικὸς διότι ἐννοῦνται αἱ δύο ψυχαὶ πλασθεῖσαι κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ.

Ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν ὁ Θεὸς καὶ μὲ τὴν εὐλογίαν του, ἀξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν. Ὅς ὁ Θεὸς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωρίζετω.

Καὶ τίμιος ὁ γάμος καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος. Ἀρχὴ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς διαδοχῆς τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὁ γάμος, ἄνευ γάμου ὁ κόσμος εἶνε μηδέν. Ἡ φυσικὴ αἰτία καὶ ἡ ρίζα τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὁ γάμος. Μέγα μυστήριον ἱερὸν καὶ ἅγιον ὁ γάμος. Τὰ δὲ στέφανα τὰ ὅποια τίθενται εἰς τὰς κεφαλὰς των, σημαίνουν μίαν ὑπόσχεσιν, δεσμὸν ἀγάπης καὶ σωφροσύνης, καὶ τὴν νίκην τῶν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκός. Παρὰ Κυρίου ἀρμόζεται γυνή.

Ἐνεκεν τοῦ μεγάλου τούτου μυστηρίου, ἕνεκεν λέγω τοῦ γάμου, ἐγκαταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μη-

τέρα αὐτοῦ καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυνῇ αὐτοῦ καὶ ἕ-
σονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

Ὅπως εἶνε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸς κεφαλὴν
τῆς ἐκκλησίας οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ κεφαλὴ τῆς γυναικός.
Εὐχόμεθα εἰς τοὺς νεονύμφους νὰ ἀυξήθουν καὶ νὰ πληθύν-
ουν ὡς ἡ ἐκκληματοῦσα ἀμπελος, νὰ ἀποκτήσωσιν τέκνα
ἀγαθὰ καὶ ἐνάρετα. καὶ καθὼς ἔδωκεν ὁ Ἰησοῦς τὴν εὐλο-
γίαν του εἰς τὸν ἐν Κανᾷ γάμον τῆς Γαλιλαίας φανερώ-
νων τὴν δόξαν του, μεταβάλλων τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, οὕτω
καὶ ἡ θεία χάρις ἐπισκιάζει αὐτοὺς, καὶ φωτίζει τὰς ψυ-
χὰς των εἰς βίον Χριστιανικόν.

Ἴνα ἡ χάρις τοῦ Κυρίου καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ πάν-
των τῶν Ἁγίων ἔσται μεθ' ἡμῶν.

Θεῖον Κήρυγμα

Ὁ ἱερεὺς

Δὲν ὑπάρχει ἀνώτερον, ὑψηλότερον, πνευματικώτερον,
ἱερώτερον, θεϊότερον ἀξίωμα ἀπὸ τοῦ ἱερέως. Ὁ ἱερεὺς
εἶναι διάκονος τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου του, εἶνε τὸ
ἱερὸν ἐκεῖνο πρόσωπον, διὰ τοῦ ὁποίου μεταδίδεται τὸ φῶς
καὶ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ, παρέχεται εἰς τοὺς πιστοὺς ἡ
χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν καρδιῶν.

Εἶνέ τις ἄπιστος. Τίς θὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς ἀπιστίας;
τίς θὰ τὸν ἐξαγάγῃ τοῦ σκότους καὶ τοῦ ζόφου καὶ τῆς
πλάνης; Ὁ ἱερεὺς διὰ τῆς διδασκαλίας του, διὰ τῆς
πειστικότητος τῶν ἐπιχειρημάτων του.

Εἶνέ τις ἀσεβής. Τίς θὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν εὐσέ-
βειαν; τίς θὰ ἐμβάλῃ εἰς αὐτὸν τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ὑπα-
κοήν, τὸ πρὸς αὐτὸν σέβας, τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην καὶ
ἀφοσίωσιν; Τίς ἄλλος ἢ ὁ ἱερεὺς;

Εἶνέ τις ὀργίλος. Τίς θὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸ ἐπι-
βλαβὲς καὶ ἐλέθριον τοῦτο πάθος; τίς θὰ διδάξῃ εἰς αὐτὸν
τὴν πραύτητα, τὴν μελιχιότητα, τὴν ἡρεμίαν καὶ τὴν
γαλήνην; Τίς ἄλλος εἰ μὴ ὁ ἱερεὺς;

Εἶνέ τις μέθυσος. Τίς θὰ ἐξαρπάσῃ αὐτὸν ἐκ τοῦ ἀπαι-
σίου καὶ εὐτελοῦς καὶ χυδαίου, ἀλλὰ καὶ καταστραπτικοῦ
πάθους τῆς μέθης, ἐπαναφέρων αὐτὸν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς νη-
φαλιότητος καὶ τῆς σωφροσύνης; Ὁ ἱερεὺς.

Εἶνέ τις ἀκόλαστος καὶ χαρτοπαίκτης. Τίς θὰ τὸν σώ-
σῃ ἀπὸ τὴν ἀκολασίαν; Τίς θὰ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν χαρ-
τοπαίξιαν; Τίς ἄλλος ἢ ὁ ἱερεὺς;

Ὑπάρχουν οἰκογένειαι ψυχραὶ καὶ ἀδιάφοροι πρὸς τὴν
θρησκείαν. Ὑπάρχουν οἰκογένειαι, εἰς τὰς ὁποίας κοχλά-
ζει τὸ μῖσος καὶ ὁ φθόνος καὶ ὀργιάζει ἡ ἔρις καὶ ἡ διχό-
νοια καὶ ἡ ἀπειθεια καὶ πᾶσα κακία.

Τίς θὰ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτὴν τὸ θερμὸν πρὸς τὴν θρη-
σκείαν αἶσθημα; Τίς θὰ ἐνισχύσῃ τὴν δυστυχῆ αὐτὴν οἰ-
κογένειαν; τίς θὰ ἰδρύσῃ ἐν αὐτῇ τὸ ἐκλιπὸν κράτος τῆς
εἰρήνης, τῆς ὁμονοίας, τῆς ἀγάπης; Ὁ ἱερεὺς.

Καὶ κοινωνίαι ὑπάρχουσι θύματα τῆς ἁμαρτίας, ἐρ-
μαιὰ πάσης κακίας, οἰκτραὶ ἐπομένως καὶ ἄθλια, φερό-
μεναι ἀκατασχέτως εἰς τὸν ὄλεθρον.

Τίς θὰ στερεώσῃ τὰς κλονιζομένας ταύτας κοινωνίας;
τίς θὰ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτὰς τὴν πίστιν, τὴν εὐσέβειαν, τὴν
ἀληθῆ θρησκευτικότητα, τὴν ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην, τὸν
ἀμοιβαῖον σεβασμὸν, τὴν ἐν πνεύματι ἀγάπης ἀρμονικὴν
διαβίωσιν;

Τίς ἄλλος ἢ ὁ ἱερεὺς;

Ἀθῆναι 23 Νοεμβρίου 1910.

Γεώργιος Α. Βουτέρης

Ἱερεὺς καὶ προσκυνητὴς

Γαίωσ' ἄχι, εἰς φῆμι Παπα-μασσὶα

*Τὸ μὲν ἄλλο καὶ τὸ ἄλλο 2 ἀπὸ παλαιῶν
καὶ κατὰ τὰς ἀποστολὰς οὐκ ἔστι
ἐνὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι*

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ^(α)

φέρων ἐν ταύτῳ καὶ θαυμάτων διήγησιν, ψαλλόμενος ἔμπροσθεν τῆς θαυματουργοῦ Γοργοῦπηκόου, τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου. Ποίημα τοῦ ἐκ τῆς Νάξου Νικοδήμου μοναχοῦ τοῦ διδασκάλου.

Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενωῶς

Τῆς Θεοτόκου τῇ εἰκόνι προσδράμωμεν οἱ ἐν κινδύνοις, καὶ αὐτῇ νῦν προσπέσωμεν, ἀπὸ θαθέων κράζοντες καὶ πόνου ψυχῆς. Τάχος ἡμῶν ἀκουσον τῆς δεήσεως, κόρη, ὡς Γοργοῦπήκοος φερωνύμως κληθεῖσα· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πρόμαχος ἡμῶν, καὶ ἐν ἀνάγκαις ἐτοιμὴ βοήθεια.

ἸΩδὴ ἀ. ὁ εἰρμός, Ὑγρὰν διοδεύσας. ἦχος πλαγ. τοῦ δ'.

Θαυμάτων τῶν θείων σου τὴν πληθύν, καὶ τῶν τεραστίων εὐφημησαὶ ἐπιχειρῶν, σοῦ δέομαι, κόρη, ἐκ καρδίας, Γοργοῦπήκοε, χάριν παράσχου μοι.

Τίς οὐκ ἐπλαγείη τῆς σῆς μορφῆς τὰ θαύματα, κόρη; ἐκ γὰρ ταύτης τῷ λειτουργῷ τραπέζης ἐφώνησας τρισάκις, Γοργοῦπήκοε, ὅθεν ὠνόμασε.

Δόξα.

Πῶς σου τὸ τεράστιον ἐξειπεῖν δυνήσωμαι, κόρη; σὺ γὰρ πρόην τὸν ἀπειθῆ, μοναχὸν ἀόμματον εἰργάσω, καὶ πάλιν τοῦτον κατέστησας βλέποντα.

Καὶ νῦν.

Χαίρε καὶ εὐφραίνου, θεία μονῆ τοῦ Δοχειαρίου· σὺ γὰρ ἔσχες τὴν τοῦ παντός κυρίαν προστατίδα καὶ σκέπην, καθάπερ αὕτη σαφῶς ἐπηγγείλατο.

Ωδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τοὺς ἀτέκνους εὐτέκνους σὺ, Μαριάμ, ἔδειξας, καὶ τὰς

(α) Προσκυνητήριον Ἁγίου Ὄρους.

στεριεούσας μητέρας, κόρη, ἐποίησας, Γοργοῦπήκοε, εὐφραϊνομένας ἐν τέκνοις· τίς οὖν οὐκ ἐξίσταται τὰ μεγαλεῖά σου;

Βουλγαρία κηρύττει τῆς σῆς μορφῆς θαύματα, ὦ Γοργοῦπήκοε κόρη, δύσις ἕωα τε· κρήνη γὰρ γέγονας βλύζουσα χάριτας πᾶσι τοῖς προσκαλουμένοις σου τὸ θεῖον ὄνομα.

Δόξα.

• Τοῦ καρκίνου τὸ πάθος ἐκ τῆς χειρὸς οἴχεται τοῦ σεμινοῦ γυναίου, Παρθένε, τῇ ἐπισκέφει σου, ὅθεν ἡ πάσχουσα ἐκ τῆς ὀδύνης λυθεῖσα, χαίρουσα ἐκήρυττε τὰ χαριστήρια

Καὶ νῦν.

Θαυμαστῶς ὠραιώθη ἡ σὴ εἰκὼν, πάναγνε, καὶ ὑπὲρ ἀκτίνας ἡλίου φωτίζει ἅπαντας, Γοργοῦπήκοε· τίς οὖν αὐτὴν ἐπαινέσει, ἦνπερ καὶ οἱ Ἄγγελοι φόβῳ καλύπτουσιν; Ἐπάκουσον, Γοργοῦπήκοε κόρη Θεογεννήτορ, τῆς ἡμῶν ἰκεσίας, Παρθένε, τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἀπέλασον τῆς ἀθυμίας τὰ νέφη ἐκ τῆς ψυχῆς μου, καὶ χαρὰν ἀγνή, τῷ σῷ οἰκέτῃ παράσχου μοι, ὡς ὑπάρχουσα τῆς χαρᾶς τὸ δοχεῖον.

Κοντάκιον, Πρεσβεία θερμῆ.

Πολέμοις, ἀγνή, πολλοῖς περικυκλούμενοι, ἐχθρῶν δρατῶν καὶ ἀοράτων, δέσποινα, σοὶ θερμῶς κραυγάζομεν· Θραῦσον τὰ τούτων ὅπλα τῷ κράτει σου, καὶ εἰρηναίαν δὸς ζωὴν τοῖς σοῖς οἰκέταις, Γοργοῦπήκοε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε

Εἰς τὰ πέρατα ἅπαντα ἡ θαυματουργός σου εἰκὼν τεθρύλληται, καὶ νῦν πάντες ἐν τῷ στόματι τὴν Γοργοῦπήκοον προφέρουσι.

Καὶ κατ' ὄναρ, παντάνασσα, ἀλλὰ καὶ καθ' ὕπαρ, Γορ-

γοῦπήκοος, φαινομένη τὰ θαυμάσια ἐκτελεῖς ἐν κόσμῳ τὰ παράδοξα.

Τίς σου, κόρη, τὸ ὄνομα ἐν ἀνάγκῃ πάσῃ ἐπεκαλέσατο, καὶ γοργῶς αὐτοῦ οὐκ ἤκουσας, ὡς Γοργοῦπήκοος ὑπάρχουσα,

Μακαρία γεγένησαι, ὦ Δοχειαρείου μονῆ ἐπίσημε, τὴν εἰκόνα γὰρ ἐπλούτησας Γοργοῦπηκόου τὴν πανσέβαστον.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Πῶς σου τὴν μορφήν ὁ ἀνάξιος θεάσωμαι, Γουργοῦπήκοε παντάνασσα, τοῖς κεχραμένοις ὀφθαλμοῖς μου τὴν πανάχραντον;

Θάλασσα καὶ γῆ τῆς εἰκόνας σου τὰ θαύματα, Γοργοῦπήκοε, κηρύττουσι· τῶν σὼν χαρίτων γὰρ ταῦτα ἄμφω ἀπήλαυσαν.

Κλέπτῃν φανεροῖς τὸν τὰ χρήματα συλήσαντα τὰ τοῦ πλησίον, Μητροπάρθενε, καὶ ἀποδίδως δικαίως ταῦτα τῷ ἔχοντι.

Εἶδος τὸ σεπτὸν ἐμφερείας σου, πανύμνητε, ὡς φῶς λαμπρύνει πάντας βλέποντας, καὶ προσκυνεῖν αὐτὸ πείθει καὶ κατασπάξασθε.

Ῥδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Φιλόστοργος ὡσπερ μήτηρ ὄραθεισα, προσεκάλεις τὸν παῖδα πρὸς σεαυτήν, ἕως οὗ ἐλυτρώσω ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ληστῶν, μητροπάρθενε· ἀλλ' εὐροϊμέν σε καὶ ἡμεῖς οἱ σοὶ δούλοι μητέρα φιλόστοργον.

Οὐκ ἔχομεν οἱ οἰκτροὶ οἰκέται σου ἄλλην, πλὴν σου προστασίαν καὶ σκέπην· διὸ ἀγνή, ἐκ καρδίας βοῶμεν, ἀπὸ κινδύνου παντὸς ἐλευθέρωσον τὴν μάνδραν σου τὴν ἰσράν, καὶ πιστοὺς τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας.

Ὡς ἔσωσας θαλαττίου κλύδωνος, τοὺς φωνήσαντας τὴν θείαν σου κλήσιν, οὕτως ἡμᾶς αἰσθητοῦ ναυαγίου καὶ νοητοῦ, Θεοτόκε, διάσωσον, καὶ ὠρμισον εἰς γαληνοὺς σωτηρίας λιμένας τοὺς δούλους σου.

Ὁ κόσμος σε σωτηρίαν κέκτηται, καὶ θερμοῖς ἐν πειρασμοῖς προστασίαν· ἔθεν ἀγνή, τῇ σεπτῇ σου εἰκόνι ἀπανταχόθεν προστρέχουσιν ἄνθρωποι· καὶ ἅπαντες γοργῶς αὐτῶν σὲ ἐπήκοον, κόρη, εὐρίσκουσι.

Ἐπάκουσον, Γοργοῦπήκοε κόρη θεογεννήτορ, τῆς ἡμῶν ἰκεσίας, Παρθένε, τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἀπέλασαν τῆς ἀθυμίας τὰ νέφη ἐκ τῆς ψυχῆς μου, καὶ χαράν, ἀγνή, τῷ σὺ οἰκέτῃ παράσχου μοι, ὡς ὑπάρχουσα τῆς χαρᾶς τὸ δοχεῖον.

Κοντάκιον, Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Ἐν πελάγει δεινῶς τοῦ βίου χειμαζόμενοι, καὶ παντοίων παθῶν τρικυμίαις πατούμενοι, καὶ σάλῳ περιπίπτοντες, παρθένε, πειρασμῶν, εἰς μορφήν σου τὴν σεπτὴν καταφεύγομεν θερμῶς. ὡς εἰς λιμένα εὐδίου· ἔκτειον ἡμῖν χεῖρα, ὡς Πέτρον ὁ υἱός σου, καὶ κλυδωνίου ἐκ παντὸς ἡμᾶς, κόρη, λύτρωσαι.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· καὶ τῇ δε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθήσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπάτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστάσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ Μάρθα, Μάρθα μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά, ἐνδὸς δὲ ἔστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἢ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας· αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Δόξα. Πάτερ, λόγε, πνεῦμα; Καὶ νῦν· Γοργοῦπηκόου ταῖς θείαις ἰκεσίαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Μὴ καταπισεύσης με

Πάντων τὰ αἰτήματα, Γοργοῦπήκοε κόρη, πλήρωσον τῶν δούλων σου τῶν εἰς σὲ ἐκ πίστεως προσιόντων σοι, καὶ τὴν σὴν ἄχραντε, ἐπικαλουμένους ἀρωγὴν τε καὶ ἀντιληψίν, ἐκ πάσης θλίψεως, καὶ ἀσθενειῶν καὶ κακώσεων ψυχῆς ὁμοῦ καὶ σώματος ἅπαντας ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, ἵνα σε ὑμῶμεν, δοξάζοντες Χριστὸν τὸν σὸν υἱόν, ὃν ἐκδυσώπει, πανύμνητε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ῥοδή ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τοῖς τυφλοῖς ἐχαρίσω ὀφθαλμῶν τὴν τοῦ βλέπειν, κόρη, ἐνέργειαν· ἀλλὰ ψυχῆς τὰς κόρας ἡμῶν καταφωτίσεις καὶ τοῦ σώματος, ἄχραντε, ὅπως ὑμῶμεν ἀεὶ σεπτὰ σου μεγαλεῖα.

Τοῖς κωφοῖς τὸ ἀκούειν ἐδωρήσω, Μαρία Γοργοῦπήκοε· ἀλλὰ καὶ ἡμῶν πάντων διάνοιξον τὰ ὦτα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ὅπως ὑμῶμεν ἀεὶ σεπτὰ σου μεγαλεῖα.

Τῆς πληγῆς τῆς ἀκρίδος, ὡς περ πάλαι ἐβρύσω τοὺς προσφυγόντας σοι, οὕτως ἡμᾶς ἐκ ταύτης, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης ἀπολύτρωσον, Δέσποινα, ὅπως ὑμῶμεν ἀεὶ σεπτὰ σου μεγαλεῖα.

Ὡς ἠνώρθωσας πρῶην τὸν παράλυτον, κόρη Γοργοῦπήκοε, οὕτως ἡμᾶς κατ' ἄμφω, θερμῇ σου προστασίᾳ παρειμένους ἀνόρθωσον, ὅπως ὑμῶμεν ἀεὶ σεπτὰ σου μεγαλεῖα.

Ῥοδή η'. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Ἀπὸ παντοίων ἀβρώστημάτων, Παρθένε, ἡμᾶς ρῦσαι θερμῇ σου προστασίᾳ ὡς περ τούτων, κόρη, πολλοὺς ἐβρύσω πάλαι.

Πηγγὴ θαυμάτων Γοργοῦπήκοε κόρη, ἢ εἰκῶν σου δεικται τῷ κόσμῳ, ἐξ ἧς οἱ διψῶντες ἀρύνονται εἰς κόρον.

Ἀπολωλότα σὺ φανέροις, Θεοτόκε, καὶ παρέχεις χάριν τοῖς εὐρῶσιν. Ὡς πολλὴ ὑπάρχει εἰκόνος σου ἢ χάρις!

Τῇ προσταγῇ σου, Γοργοῦπήκοε κόρη, πεύθαρχοῦσαι πάντα τὰ στοιχεῖα ἐξ ὧν πάντας ῥύη τοὺς σὲ προσκαλουμένους.

Ῥοδή θ'. Κυρίαν Θεοτόκον.

Συναχθήτε προθύμως ἐν μονῇ τῇ θείᾳ Δοχειαρείου, νοσοῦντων συστήματα· ὁ ἰατρὸς γὰρ ἐν ταύτῃ μένει ὁ ἄμισθος.

Εἰκὼν ἢ ἱερά σου ἄλλη ἀνεδείχθη τοῦ Σιλωὰμ κλυμβήθρα, πανύμνητε, ἀποκαθαίρουσα νόσους ψυχῆς καὶ σώματος.

Μονῆς Δοχειαρείου ὡς λαμπὰς ἐξῆλθε τῆς Θεοτόκου εἰκὼν ἢ πανσέβαστος· καὶ καταλάμπει τοὺς ταύτην πιστῶς γεραίροντας.

Εἰκόνει τῇ ἁγίᾳ, Γοργοῦπήκοε, οἱ ἐν κινδύνοις προσπέσατε ἅπαντες, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀφθονον λήψεσθε.

Μεγαλυνάρια.

Γοργοῦπήκοε τὴν θαυμαστὴν καὶ σεπτὴν εἰκόνα προσκυνήσωμεν, ἀδελφοί, θαύματα τελοῦσαν, καὶ βρῦουσαν ἰάσεις καὶ ταύτην μετὰ πόθου κατασπασώμεθα.

Ἐχοντες εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, ἀνύμφευτε κόρη, ὡς προπύργιον ὀχυρόν, προσφεύγομεν ταύτῃ καιρῷ τῶν κινδύνων, καὶ ἐπηρείας πάσης ἀπολυτρούμεθα.

Νῦν καιρὸς ἀνάγκης ἦλθεν ὑμῖν· νῦν πάρεστι χρεία βοηθείας, κόρη, τῆς σῆς. Λύτρωσαι οὖν πάσης ἀνάγκης καὶ κινδύνου, καὶ χεῖρα βοηθείας τάχιστα ὄρεξον.

Ἐχει μὲν, παρθένε, ὁ οὐρανός, σῶμα καὶ ψυχὴν σου ἐξαστράπτοντα φαεινῶς, ἔχει δὲ μορφὴν σου μονῇ Δοχειαρείου τὴν ἐπικαλουμένην Γοργοῦπήκοον.

Ἄρὸν σου τὰ ὄμματα, Μαριάμ, καὶ ἴδε εὐσπλάγγως τοὺς εἰκόνι σὶ τῇ σεπτῇ παρεστῶτας, κόρη, καὶ σὲ παρακαλοῦντας, καὶ πλήρωσον αἰτήσεις τούτων, πανύμνητε.

Ἰδιμοι, παρθένε, ψυχορράγων ἐν καιρῷ θανάτου τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν παραμυθουμένην, καὶ ἰλαρῶς ὄρωσαν, καὶ ὄψεις τῶν δαιμόνων ἀποδιώκουσαν.

Τέτρωμαι τῷ πόνῳ σου, Μαριάμ, φλέγει με ὁ ἔρωσ καθορᾶν σου τῆς ἱερᾶς εἰκόνας, παρθένε, τὸ κάλλος καὶ τὴν δόξαν, καὶ κόρον οὐ λαμβάνω τοῦ μεγαλύνειν σε.

Τὶ ἀνταποδώσομεν οἱ οἰκτροὶ δοῦλοί σου, παρθένε, ἀντι χάριτος τῆς πολλῆς, ἥνπερ ἀνεδείξω ἡμῖν χαρισαιμένη εἰκόνα σου τὴν θεῖαν πλουτοῦν οὐράνιον ;

Πάντων προστατεύεις ἀγαθῆ.

Πάντας τοὺς τὴν θεῖαν σεπτὴν σου ἀσπαζομένους εἰκόνα, Γοργοῦπήκοε, νόσων ἐλευθέρωσον ψυχῆς καὶ σώματος, ἐξ ἔθνων ἐπιθέσεως, λιμοῦ, λοιμοῦ, κόρη, ἀκρίδος χαλάζης τε, κάμπης καὶ ἄλλης πληγῆς, ἵνα ἐκ παντοίων κινδύνων, πάντοτε λυτρούμενοι πάντες σου τὸ θεῖον ὄνομα δοξάζωμεν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθηναι Μῆτερ τοῦ Θεοῦ φύλαξον μου ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Γεώργιος Α. Βουτέρης

Ἱερεὺς καὶ Προσκυνητῆς

Οἴκοι Εἰκοσιτεσσαρες

Εἰς τοὺς θεῖους Ἀρχαγγέλους ἀρχαῖοι, ἐπιθεωρήθεντες καὶ πάνυ καλῶς ἐσχάτως διορθωθέντες τῇ φιλοπῶνῳ χειρὶ, καὶ τῷ σοφῷ καλάμῳ τοῦ ἐν διδασκάλοις ἀρίστου καὶ ἀοιδίμου πατρὸς Κυρίου Νικοδήμου τοῦ Ναξίου.(α)

Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ,

Τοὺς Ἀρχαγγέλους τῆς Τριάδος εὐφρημήσωμεν,

Τὸν Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, πάντες φιλέορτοι,

Οἱ σκεπόμενοι ταῖς πτέρυξιν ἀμφοτέρων,

Καὶ δεινῶν παντοδαπῶν ἀπολυτρούμενοι,

Τῷ μὲν κράζοντες· Χαῖρε νόμου διάκονε.

Τῷ δὲ λέγοντες· Χαῖρε χάριτος Ἄγγελε.

Ἄγγελος ταγματάρχης τῶν αὐλῶν Ἀγγέλων, ἐκτίσθης πρὸς Θεοῦ πανταίτιου, ἐν σιγῇ νοερά, Μιχαήλ, φωτὸς ἐκ τοῦ πρώτου, φῶς ὄντως δεύτερον· δι' ὅσοι ἀγαλλόμενος, ἐφύμνια φωνῶ τοιαῦτα.

Χαῖρε, νοδὸς κοσμογόνου κτίσμα.

Χαῖρε, φωτὸς πρωτοφύτου χύμα.

Χαῖρε, παραστάτα θεότητος πύρινε.

Χαῖρε, τῆς Τριάδος λειτουργεῖ ἀνάματε.

Χαῖρε, πνεῦμα θεοείκελον, αἶνον περιφλεγές.

Χαῖρε, ζῶον τὸ ἀθάνατον Θεοῦ ὕμνολογικόν.

Χαῖρε, τοῦ ἐμπυρίνου οὐρανοῦ προστατεύων.

Χαῖρε, τοῦ διακόσμου νοητοῦ ὁ ἐξάρχων.

Χαῖρε, φωστήρ εὐγνωμόνων τάξεων.

Χαῖρε, πρηστήρ ἀχαρίστου πνεύματος.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ φύσις Ἀγγέλων ἔστη.

Α'. Προσκυνητάριον μονῆς Δοχειαρίου, ἐν Βουκουρεστίῳ 1843.

Χαῖρε, δι' οὗ ὁ σατὰν κατεβλήθη.

Χαῖρε νόμιε διάκονε.

Βλέπων τοὺς ἀχαρίστους ἐπαρθέντας Ἄγγελος, καὶ πίπτοντας ἐκ τοῦ ἐμπυρίνου οὐρανοῦ, ὡς θεῖς Μιχαήλ, ὡς εὐγνώμων δούλος στὰς ἀνεβόησας· Στῶμεν καλῶς καὶ πρόσχωμεν, ἄδοντες τῇ Τριάδι ὕμνον.

Ἄλληλοῦια.

Γνώσεων ἀποκρύφων, καὶ βουλῶν τοῦ ὑψίστου ἐφάνης, Γαβριήλ, μυστηπόλος, τῶν μελλόντων πρόγνωσιν δηλῶν, καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια εἰσηγούμενος βροτοῖς, δι' ὃ ἐπείγομαι τοιάδε κελαθεῖν σοι πόθῳ.

Χαῖρε, φωτὸς ἀγνώστου δίοπτρα.

Χαῖρε, Θεοῦ μυστηρίων μύστα.

Χαῖρε, ἀποκρύφων βουλῶν τηλεσκοπίον.

Χαῖρε, τῶν ἀρρήτων Θεοῦ μυκτήριον.

Χαῖρε, γνῶσιν κρυφίμυστον ἐλλαμπόμενος νοῦ.

Χαῖρε, ταύτην ὁμολοῦμενος τοὺς ἀνθρώπους ἐν φωτί.

Χαῖρε, εὐαγγελίων θείων ὁ ὑπηρέτης.

Χαῖρε, χαροπαρόχων πραγμάτων ὁ ὑποφήτης.

Χαῖρε, πολλῶν ἀδήλων ἢ δήλωσις.

Χαῖρε, συχνῶν μελλόντων ἢ πρόγνωσις.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ χαρὰ εἰσφικίσθη.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ λύπη ἐξφικίσθη.

Χαῖρε χάριτος Ἄγγελε.

Δανιήλ τῷ Προφήτῃ, ὑπὲρ πάντας Προφήτας ἐδήλωσας μυστήριον ξένον ἐλεύσεως Χριστοῦ τῆς φρικτῆς καὶ οἰκονομίας, Γαβριήλ μέγιστε, καὶ τοῦτον ἐσυνέτισας Θεῷ σὺν εὐθυμίᾳ ψάλλειν,

Ἄλληλοῦια.

Ἐχων ἐπωνυμίαν, Μιχαήλ θεῖε νόμιε, δυνάμεως Θεοῦ ἀνεδείχθης, δυνατὸς ἐν πολέμοις ἀεὶ, καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ

πάλλῃ ἐνίσχυσας, νικῶν ἔθνη ἀλλόφυλα· δι' ὅσου δυνάμιν γεραίρω.

Χαῖρε, πυρὸς δραστήριε μάλλον.

Χαῖρε, φλογὸς δεξιότερος πέλων.

Χαῖρε, Αἰγυπτίων ποντίσας στρατεύματα.

Ναῖρε, χαναναίων τροπώσας συστήματα.

Χαῖρε, ὅτι ἐδυνάμωσας Μωϋσῆν καὶ Ἄαράν.

Χαῖρε, ὅτι ἐνεθάρρυνας Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ.

Χαῖρε, τῶν Ἀσσυρίων στρατιᾶν ὁ συγκόφας.

Χαῖρε, τῶν Ἀμορραίων τὸν Σηὼν ὁ πατάξας.

Χαῖρε, τοῦ Ὠγ τῆς Βασάν ἀναίρεσις.

Χαῖρε, νεκροῦ Μωσέως ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, δι' οὗ ἀσεβεῖς ἐκπορθοῦνται.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐσεβεῖς ἀνυψοῦνται.

Χαῖρε νόμιε διάκονε.

Ζῆν ἡμᾶς ἐναρέτως, Μιχαήλ Ἄγγελάρχα, δυσώπησον Θεὸν σαῖς προσβείαις, τοὺς τὴν σύνταξίν σου τὴν σεπτὴν ἐκ πόθου τελοῦντας, καὶ καταξίωσον, ζωῆς τυχόντας κρείττονος, σὺν σοὶ Θεῷ τὸν ὕμνον ψάλλειν.

Ἄλληλοῦια.

Ἦλθες ἐκ τοῦ ὑψίστου, Γαβριήλ θεῖε νόμιε, χαρᾶς εὐαγγέλια φέρων, πρὸς τὴν Ἄνναν καὶ Ἰωακείμ, καὶ λύων τὴν τούτων ἄγονον στείρωσιν· δι' ὅσοι εὐφραϊνόμενοι ἐκ πίστεως ἀναβοῶμεν,

Χαῖρε, καλῶν ἀγγελιαφόρε.

Χαῖρε, στείρων χαρὰ τεκνοφόρε.

Χαῖρε, τῶν ἀκάρπων δεόδοτος κάρπωσις.

Χαῖρε τῶν ἀτέκνων θεάρεστος τέκνωσις.

Χαῖρε, ὅτι τῷ θεοπράτορι γόνον ἤνεγκας σεπτόν.

Χαῖρε, ὅτι τῇ θεοπρομήτορι γαστρὸς δέδωκας καρπόν.

Χαῖρε, τῆς ἀπαιδίας τὰ δεσμὰ διαλύων.

Χαῖρε, τῶν γεννωμένων τὴν χάριν προμηνύων.
 Χαῖρε, πολλῶν πατέρων ἢ καύχησις.
 Χαῖρε, καλῶν μητέρων παράκλησις.
 Χαῖρε, δι' οὗ βροτῶν αὖξεται γένος.
 Χαῖρε, δι' οὗ προαγγέλλεται γόνος.

Χαῖρε χάριτος Ἄγγελε.

Θεοτόκου Μαρίας τῆς τοῦ κόσμου κυρίας ἐλθούσης ἐν
 ναφ̄ τοῦ Κυρίου, ἀπεστάλης σύ, ὦ Γαβριήλ, κομίζων προ-
 θύμως τροφήν οὐράνιον, καὶ διεγείρων πάντοτε ταύτην
 Θεῷ κραυγάζειν οὕτως.

Ἄλληλούια.

Ἰκέτας γενομένους τῷ Θεῷ, ταξίαρχα, προπάτορας
 τοὺς πάλαι ἐρρύσω ἐκ πολλῶν κακῶν, ὦ Μιχαήλ, καὶ τοῦ
 Ἰουδαίου λαοῦ γεγένησε ἀεὶ προπορευόμενος· δι' ὅσοι προ-
 σφωνῶ τοιαῦτα.

Χαῖρε, σφαγῆς Ἰσαὰκ λυτρώσας.
 Χαῖρε, χαρᾶς Ἀβραὰμ πληρώσας.
 Χαῖρε, τοῦ διψῶντος Ἰσμαήλ ἢ ἀνάψυξις.
 Χαῖρε, τῆς κλαιούσης Ἄγαρ ξένη παράκλησις.
 Χαῖρε, στύλος ὁ περίμορφος ὁδηγῶν τὸν Ἰσραήλ.
 Χαῖρε, νέφος χρυσοσύνθετον τοῦτον σκέπον ἐν ὁδοῖ.
 Χαῖρε, ὁ διασώσας πρωτότοκα Ἑβραίων.
 Χαῖρε, ὁ ἀποκτείνας πρωτότοκα Αἰγύπτου.
 Χαῖρε, λαμπρὸν Ἰουδαίων καύχημα.
 Χαῖρε, στερῆρον τοῦ νόμου περίφραγμα.
 Χαῖρε λαὸν ἐξ Αἰγύπτου ἐξάξας.
 Χαῖρε, εἰς γῆν καλήν τοῦτον εἰσάξας.

Χαῖρε νόμου διάκονε.

Καταβάς ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ Θεὸς μέγας, καὶ μέλ-
 λων νόμον δοῦναι Ἑβραίοις, διὰ διακονίας τῆς σῆς καὶ με-

σιτείας, Μιχαήλ μέγιστε, τοῦτον Μωσῆ λελάληκε καὶ ἐδί-
 दाξε μέλπειν οὕτως.

Ἄλληλούια.

Ἀνθρώπων ἐξαιτοῦντι καὶ λαοῦ σωτηρίαν ποτὲ τῷ ἱε-
 ρῷ Ζαχαρία ἐν ναφ̄ Θεοῦ, ὦ Γαβριήλ, ἐμύνησας θείου Προ-
 δρόμου γέννησιν· δι' ὅσου ἐξιστάμενος τὰ εὐαγγέλια κραυ-
 γάζω.

Χαῖρε, βροτῶν μείζονα μηνύσας.
 Χαῖρε, πατὴρ τὸν Ἄγγελον δείξας.
 Χαῖρε, Ζαχαρίου τερπνότατον λάλημα.
 Χαῖρε, Ἐλισάβετ γλυκύτατον ἄκουσμα.
 Χαῖρε, ὅτι εὐηγγέλισας τὸν βαπτιστὴν τοῦ Χριστοῦ.
 Χαῖρε, ὅτι προκατήγγειλας τὸν δεῦτερον Ἥλιον.
 Χαῖρε, τῆς μετανοίας τοῦ κήρυκος ὁ κήρυξ.
 Χαῖρε, φωτὸς τοῦ λύχνου ἢ πανεύρητος σάλπιγξ.
 Χαῖρε, ἀρχῆς τῆς χάριτος φώνημα.
 Χαῖρε, αὐγῆς ἡμέρας τὸ μύνημα.
 Χαῖρε, βαλβίς τῆς βροτῶν σωτηρίας.
 Χαῖρε, κρηπίς οὐρανῶν βασιλείας.

Χαῖρε χάριτος Ἄγγελε.

Μέλλων ὁ Θεὸς λόγος δι' ἡμᾶς σαρκωθῆναι, σοὶ μόνῳ
 τὸ μυστήριον τοῦτο ἐνεθάρρυσεν, ὦ Γαβριήλ, καὶ σὲ ὑπη-
 ρέτην τοῦτου προέκρινε, τὸ θαῦμα λογιζόμενον καθ' ἑαυ-
 τόν, καὶ ψάλλοντα οὕτως.

Ἄλληλούια.

Νεανίας τρεῖς πάλαι ἐκ φλογὸς τῆς καμίνου ἐρρύσω,
 Μιχαήλ ταγματάρχα, ἐν αὐτῇ φανείς διαπρεπής, τῷ εἶδει
 λαμπρὸς τε καὶ θεοεἰκελος, ὡς ἐξίστασθαι τύραννον τῷ
 θαύματι· δι' ὃ βοῶσοι.

Χαῖρε, πυρὸς ἀναμάτου σβέσις.
 Χαῖρε, φλογὸς ἀειζῶου φύξις.

Χαῖρε, τῶν παρθένων παιῶν ἀπολύτρωσις.
 Χαῖρε, τῶν ἀσπίλων σωμαίων ἢ φύλαξις.
 Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐξέπληξας τὸν τύραννον σῆ μορφῆ.
 Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐνίσχυσας τὸν προφήτην Δανιήλ.
 Χαῖρε, ὁ τὸν προφήτην Ἀβθακούμ ἐξαργάσας.
 Χαῖρε, εἰς Βαβυλῶνα τοῦτον ταχυκομίσας.
 Χαῖρε, στεφάνον Γεδεὼν ἐκνίκημα.
 Χαῖρε, λαμπρὸν τοῦ Μαδιὰμ ἥττημα.
 Χαῖρε, δι' οὗ βασιλεῖς δυναμοῦνται.
 Χαῖρε, δι' οὗ τύρανοι ἐκπτοοῦνται.

Χαῖρε νόμου διάκονε

Ἐόνον θαῦμα ἰδόντες, Βαλαάμ τε ὁ μάντις, καὶ ὕστερον
 Δαβὶδ ὁ προφήτης, σὲ ὡ θεῖε Μιχαήλ, ταχέως πεσόντες,
 σοὶ προσεκύνησαν· ὁ μὲν φόβῳ δεσμούμενος, ὁ δὲ Θεῷ
 κραυγάζων οὕτως.

Ἀλληλούϊα.

Ὁλός ἀστραπηφόρος, ὄλος ἠγλαϊσμένος, καὶ ὄλος χα-
 ριέστατος ἦλθες πρὸς τὴν κεχαριτωμένην, Γαβριήλ, τῆς
 χαρᾶς κομίσιον τὰ εὐαγγέλια· δι' ἔσου καὶ γαννύμενος
 χαιρετισμῷ σε χαιρετίζω.

Χαῖρε, χαρᾶς ἀλήκτου ὁ κήρυξ.
 Χαῖρε, ἀρᾶς τῆς πάλαι ὁ πέλυξ.
 Χαῖρε, πεπτωκός Ἀδὰμ ἢ ἀνόρθωσις.
 Χαῖρε, ἀθυμίας τῆς Εὐᾶς παράκλησις.
 Χαῖρε λόγου ἐνσαρκώσεως ὑψηγῶρε ἐρμηνεῦ.
 Χαῖρε, Θεοῦ καταβάσεως ἐνδοξε μουσαγωγέ.
 Χαῖρε, ὁ χαίρων Χαῖρε χαριτωθείση λέξας.
 Χαῖρε, ὁ λύπην πᾶσαν τῆ Χαῖρε διαλύσας.
 Χαῖρε, ἀστὴρ μηνύσας τὸν ἥλιον.
 Χαῖρε, φωστὴρ φῶς δείξας ἀπρόσιτον.
 Χαῖρε, δι' οὗ ὁ κόσμος ἐφωτίσθη.

Χαῖρε, δι' οὗ τὸ σκότος ἠφανίσθη.

Χαῖρε, χάριτος Ἀγγελε.

Ποιμέσιν ἀγραυλοῦσι γέννησιν τοῦ σωτήρος ἐμήνυσας,
 Γαβριήλ, χαίρων· καὶ τοὺς μάγους, ὡς ἀστὴρ λαμπρός,
 ὠδήγησας τούτου εἰς τὴν προσκύνησιν, καὶ πάντα ἐσυνέ-
 τήσας τῷ γεννηθέντι κράζων οὕτως.

Ἀλληλούϊα.

Ρωμαλέος προστάτης τῆς νέας διαθήκης ἐδείχθης,
 Μιχαήλ φασφόρε· καὶ λαοῦ πιστῶν χριστιανῶν ὑπέρμα-
 χος μέγας γνωρίζῃ πάντοτε, δεινῶν πολλῶν λυτρούμενος
 καὶ συγκινῶν αὐτοὺς βοᾶν σοι.

Χαῖρε, λαοῦ τοῦ νέου τὸ τεῖχος.

Χαῖρε, ἐθνῶν χρυστωνύμων σθένος.

Χαῖρε, Ἀποστόλους πολλακίς ῥωσάμενος.

Χαῖρε, ἀθλοφόρος στεφάνου ἐργασάμενος.

Χαῖρε, ὅτι Πέτρον ἔσωσας ἐκ δεσμῶν καὶ φυλακῆς.

Χαῖρε, ὅτι σὺ ἀπέκτεινας τὸν Ἡρώδη παρευθῆς.

Χαῖρε, τῆς ἐκκλησίας ἀπροσμάχητος φύλαξ.

Χαῖρε, αἰρετιζόντων ὁ ἀμφίτομος πέλυξ.

Χαῖρε, στερεὸν ὀσίων ἐνίσχυμα.

Χαῖρε, λαμπρῶν ἱεραρχῶν ἔρεισμα.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ πίστις ἐφαπλοῦται.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ πλάνη ἐκμειοῦται.

Χαῖρε νόμου διάκονε.

Συντελείας τοῦ κόσμου, Μιχαήλ, γενομένης, σάλπιγγα
 τὴν ἐσχάτην σαλπύσεις, ὑφ' ἧς οἱ νεκροὶ ἀπὸ τῆς γῆς
 ἐγερθέντες, φόβῳ παρασταθήσονται τῷ ἀδεκάστῳ βήματι,
 κράζοντες μετὰ σοῦ τὸν ὕμνον.

Ἀλληλούϊα.

Τάξεώς σου τὸ ὕψος ὄνομα σὸν ἐμφαίνει σαφῶς. ὦ Γα-
 βριήλ φωτοφόρε· θεανθρώπου γὰρ κλήσιν πλουτῶν, εἰκότος

καὶ θεανθρώπου δέδειξαι λόγου λειτουργὸς ἄξιος δι' ὃ σε
καὶ γεραίρω ὕμνοις.

Χαῖρε, δι' οὗ μνήστωρ ἐμνήθη.

Χαῖρε, δι' οὗ κόρη παρελήφθη.

Χαῖρε, ὃ καλέσας Ἰησοῦ τὸ ὄνομα.

Χαῖρε, ὃ μὴνύσας τῷ κόσμῳ σωτήρια.

Χαῖρε, ὅτι ἐχρημάτισας τῷ μνήστορι Ἰωσήφ.

Χαῖρε, ὅτι ἐφυγάδευσας εἰς Αἴγυπτον Ἰησοῦν.

Χαῖρε, ὃ ἐξ Αἰγύπτου Χριστὸν ἀνακαλέσας.

Χαῖρε, Ναζαρέτ πόλιν οἰκῆσαι ὃ μὴνύσας,

Χαῖρε, πιστοῦ μάγους μνησάμενος.

Χαῖρε, αὐτοὺς Ἡρώδου ρυσάμενος.

Χαῖρε, δι' οὗ Ἰησοῦς διεσώθη.

Χαῖρε δι' οὗ Ἡρώδης ἐνεπαίχθη.

Χαῖρε χάριτος Ἄγγελε.

Ἵπερθεν θείου λίθου τοῦ ζωοδόχου τάφου καθήμενος
Γαβριήλ, λευχείμων καὶ λάμπων ὡσεὶ ἀστραπή, Χριστοῦ
τὴν ἀνάστασιν εὐηγγέλισας ταῖς γυναῖξι Μὴ κλαίετε, βοῶν
αὐταῖς, καὶ ἄδων ὕμνον.

Ἄλληλούϊα.

Φῶς τοῦ κόσμου ὑπάρχεις, Μιχαήλ στρατάρχα, ἀγά-
ζων τῶν πιστῶν διανοίας, καὶ πρὸς θεῖαν γνῶσιν ὀδηγῶν,
καὶ πρὸς σωτηρίαν φετίζων ἅπαντας, κακίας του ἀλάστο-
ρος ρυόμενος αὐτοὺς βοῶντας.

Χαῖρε, πιστῶν προστάτα ἀπάντων.

Χαῖρε, πηγὴ ποικίλων θαυμάτων.

Χαῖρε, τῶν νοσοῦντων ἀδάπανος ἴασις.

Χαῖρε, αἰχμαλώτων ταχεῖα ἀνάβρυσις.

Χαῖρε, ὅτι ἐπροστάτευσας Δοχειαρίου μονῆς.

Χαῖρε, ὅτι ταύτην ἔσωσας Σαρακηῶν τῆς ὀρμῆς.

Χαῖρε, τοῦ βυθισθέντος λύτρωσις νεανίου.

Χαῖρε, τοῦ κεκρυμμένου φανέρωσις χρυσοῦ.

Χαῖρε, πηγὴν βλύσας ἀγιάσματος.

Χαῖρε, τελῶν θαύματα δι' ὕδατος.

Χαῖρε, ναοῦ Δοχειαρίου θεῖε κοσμήτωρ.

Χαῖρε, μονῆς ταύτης ὃ ἀντιλήπτωρ.

Χαῖρε νόμου διάκονε

Χάριν θεῖαν χάριν χαρίζου, Μιχαήλ, τοῖς τελοῦσι τὴν
σύναξιν τὸν σὴν μετὰ πόθου, καὶ ἐν τῇ ἐξόδῳ τῆς ζωῆς σε
καλοῦσι βοηθὸς φάνηθι, καὶ ἐξαιρέτως φύλαξον τοὺς ἐν τῇ
μονῇ σου ταύτῃ ἐκβοῶντας.

Ἄλληλούϊα.

Ψάλλειν παναρμονίως τῇ Θεοῦ ἐνσπρώσει τερπνὰς
δοξολογίας μαθόντες, παρὰ σοῦ, ὦ θεῖε Γαβριήλ, σοὶ τὰ
χαριστήρια πόθῳ ψάλλομεν, καὶ σὲ ὡς ἀγαθάγγελον γεραί-
ροντες, οὕτω βοῶμεν.

Χαῖρε, χαρὰ τῶν λελυπημένων.

Χαῖρε, φρουρὲ τῶν κακουχομένων.

Χαῖρε, πενομένων ὃ πλοῦτος ὃ ἄσυλος.

Χαῖρε, τῶν πλεόντων λιμῆν ὃ σωτήριος.

Χαῖρε, ὄπλον κραταιότατον βασιλέων εὐσεβῶν.

Χαῖρε, καύχημα περιδοξον ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, Δοχειαρίου τῆς μονῆς ὃ προστάτης.

Χαῖρε, ὃ πλοῖου ταύτης θαυμαστὸς κυβερνήτης.

Χαῖρε, τῶν σὲ τιμώντων ὑπέρμαχε.

Χαῖρε, ψυχῶν νυμφαγωγὲ ἄριστε.

Χαῖρε, πιστῶν ἐκ Θεοῦ εὐλογία.

Χαῖρε, καλὴ μοναστῶν ὀδηγία.

Χαῖρε χάριτος Ἄγγελε.

Ὡ Ἀρχάγγελοι θεοὶ, Μιχαήλ, Γαβριήλ τε οἱ θρόνοι
τοῦ Θεοῦ παρσετώτες, τὰ ἐφύμνια ταῦτα ἡμῶν, ὡς λεπτὰ

τῆς χήρας, ἀποδεξάμενοι, γεένης ἡμᾶς ῥύσασθαι, ἵνα σὺν ἡμῖν ψάλλωμεν. Ἄλληλοῦϊα.

Εἶτα πάλιν τὸ κοντάκιον·

Τοὺς ἀρχαγγέλους τῆς Τριάδος εὐφημήσωμεν
Τὸν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ πάντες φιλέορτοι,
Οἱ σκεπόμενοι ταῖς πτέρυξιν ἀμφοτέρων.
Καὶ δεινῶν παντοδαπῶν ἀπολυτρούμενοι,
Τῷ μὲν κράζοντες, Χαῖρε νόμου διάκονε,
Τῷ δὲ λέγοντες, Χαῖρε χάριτος Ἄγγελε.

26 Νοεμβρίου. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Χωπολίτου, ἀθλήσαντος τὸ 1807.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος Η'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Πληθὺς Κυδωνιέων ἐν Ὁδαῖς εὐφημήσωμεν, ἡμῶν τὸν πολυσοῦχον, καὶ τῆς Χίου τὸ καύχημα, τῆς πίστεως πρόμαχον ἡερμὸν, Γεώργιον ἐπλήτην τὸν στερρόν· ἐπλάκη γὰρ γενναίως τῷ δυσμεναί, καὶ τοῦτον κατηκόντισεν. Ὁ θεὸς ἐν οὐρανοῖς στεφύφορῶν, μάρτυσι συναγάλλεται, καὶ ἡμῖν ἐξευμενίζεταί, τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Κοντάκιον Ἦχος Γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς ἀρνίον ἄκακον, πρὸς τὴν σφαγὴν ἠκολούθει, τὸν αὐχένα ἔκλινας, ἐθελουσίως τῷ ξίφει. Ἄνωθεν ὁ στεφοδότης στέφει τὴν κόρη, πλήθη δὲ Κυδωνιέων λαμπροφοροῦντες, ἐκτελοῦσι τὴν σὴν μνήμην, χιοπολήτα γενναίε Γεώργιε.

Μεγαλυνάριον. — Ἐνδοξὸς ἐν μάρτυσιν ὁ κλεινός, Γεώργιος ὤφθη τοῖς ἀρχαίοις, σὺ δ' ἐν τοῖς νῦν Γεώργιε νέε, δμώνυμε ἐκείνῳ καὶ σύσκηνε, διὸ σὲ τιμῶμεν ἅπαντες.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον ἔσονται δίκαιοι. Ἄλληλοῦϊα.

Εὐρίσκεται Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Χωπολίτου εἰς ἐμὲ τυπωθεῖσα ἐν Ἀθήναις τῷ 1862. Ὡς καὶ τοῦ Ἁγ. Στυλιανοῦ καὶ τοῦ Ἁγ. Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε, ὅπου ἐορτάζονται ὁμοῦ σήμερον.

Προσέτι τοῦ Χιοπολίτου, ἡ δὲ ἀνωχρὴ ἐπισημασθεῖς
τοῦ Ἀκακίου (πρὸς Petit, Βιβλιοφ. ἀπὸς ἀκολουθίας τῶν ΧVIIII-XIX ἔτη·
(Ἄκακιο) μετὰ ἐπισημασθέντων

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ἐρανισθεῖσα ἐκ διαφόρων βιβλίων, τὰ Ἀντίφωνα ἐκ τοῦ Ὁρολογίου, τὰ Μεγαλυνάρια ἐκ τοῦ Πνευματικοῦ Κήπου, ἀντὶ τοῦ Κοινωνικοῦ τὰ Μακαριστήρια, ὁ Πολυέλεος, ὁμιλία διὰ τοὺς ἀμελοῦντας Ἱερεῖς τὴν Ἀκολουθίαν των, περὶ Νηστείας τοῦ Σαρανταήμερου, περὶ Γάμου καὶ περὶ Ἱερωσύνης.

Ἰπροσετέθη δὲ καὶ Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον καὶ οἱ κδ' Οἴχοι εἰς τοὺς Παμμεγίστους Ταξιάρχας Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, ὅτε ἐπεσέφθη τὴν Μονὴν Δοχειαρίου Ἁγίου Ὁρους τὸ 1904 ἔλαβον αὐτοὺς εὐρισκομένων τῶν ἀνωτέρω εἰς ἕμέ.

Ὁ ἐλάχιστος ἐν Ἱερεῦσι
Γεώργιος Α. Βουτέρης
Ἱερεὺς καὶ Προσκυνητὴς .
Ἐφημέριος Ὁσίου Μελετίου

Ἀθήναι 31 Μαρτίου 1911